

Startet ved en sleiv

Vagbladet
18/3-97

111889

STØRST APPLAUS: Det var Odd-Bjørn Fure som høstet størst applaus i går kveld (Fure midt i bildet, Hans Fredrik Dahl til venstre).

Foto: JACQUES HVISTENDAHL

I går møttes debattantene i historikerdebatten, Hans Fredrik Dahl og Odd-Bjørn Fure, for første gang til debatt i historikermiljø om David Irving og synet på Nazi-Tyskland. De som hadde håpet at de ville gi hverandre inn etter fotnoter, måtte gå skuffet hjem.

Av **ANDREAS WIESE**

Foran et kompetansetungt publikum, med Magne Skodvin og Ottar Dahl i spissen for flere eksamen-skommisjoner verd med historikere, valgte de to kamphanene isteden elegant å snakke forbi hverandre.

Riktignok tok Odd-Bjørn Fure inn første stikk da han annonserte at han ikke kom til å si stort om David Irving, siden Dahls bidrag om emnet ikke kvalifiserte til faglig vurdering på et historikerseminar. Men siden ble Fure sakligheten selv, og brukte sin halvtime til å levere en komprimert historieteoretisk forelesning rundt problemene med å sammenlikne Hitler og Stalin.

I punkt for punkt, tungt pakket med referanser og navn, argumenterte han for at sammenliknende analyser av Tyskland og Sovjetunionen ville vise at nazismen var et uttrykk for et sivilisasjonssammenbrudd og tilbakefall til barbari - mens Stalins og kommunistregimets brutalitet burde forstås som en kontinuerlig fortsattelse av Tsar-Russlands lavere sivilisasjonsnivå.

Bekjennende Dahl

Så var det Hans Fredrik Dahls tur, og der Fure hadde valgt den teoretiske til-

nærmingen, valgte Dahl bekjennelsen.

- Jeg har spurt meg selv hvorfor jeg står her i dag, åpnet han, for så på slutten av kvelden å innrømme at hele debatten på sett og vis begynte med en sleiv fra hans side - han burde selv sagt både ha presisert og tatt forbehold. Men sleiven hadde ført til en interessant debatt, mente Dahl, og før han kom dit rakk han noen finter, han også.

For Nürnbergprosessen var storsinnet, i hvert fall i forhold til vårt eget mer smålige rettsoppgjør etter krigen, hevdet Dahl.

- Slik det naturlig blir i et lite samfunn der man er

opptatt av å vokte hverandres meninger, føyde han til og ble belønnet med salens humring.

Ellers var det Fure som fikk mest applaus, mens det eneste tillop til pipekonsert kom fra pressefotografenes personsøker.

- Hans Fredrik Dahl lyder jo best, men det er Fure som har rett, er det ikke? hvisket en nervøs historiestudent til en annen på vei ut til pause. Her gjaldt

det tydelig å trå både historisk og politisk korrekt.

Sideshow

Først i debatten kom Dahl tilbake til sitt forsvar for høyreekstremisten Irving som historiker, og siterte selveste Magne Skodvin til forsvar for sitt syn. Det skulle han ikke gjort - Skodvin bidro med knappe tju sekunder i debatten, utelukkende for å betakke seg for Dahls sitatpraksis. Dahl ba om unnskyldning, men da hadde Skodvin allerede forlatt lokalet.

Sideshowet sørget historikerne Harald Berntsen og Øystein Sørensen for -

Berntsen da han med imponerende angrepsvilje brukte Dahls vurdering av Irving som utgangspunkt for å ta Sørensen - og Sørensen, som da han ikke fikk anledning til å ta til motmæle, friskt ropte at dette var samme taktikk man brukte i Studenter-samfunnet i 77.

Og Fure/Dahl-debatten ruller videre. Parhestene Dahl og Fure møtes igjen til ny debatt allerede i morgen, på historisk i Bergen.

- Du stiller vel med samme manus? spurte Dahl Fure etter debatten.

- Jeg møter i hvert fall opp, svarte Fure og stirret alvorlig på Dahl.